

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/23639,Maziarski-Wojciech.html>
19.05.2024, 23:58

Maziarski Wojciech

Wojciech Maziarski, ur. 24 I 1960 w Chorzowie, absolwent Katedry Hungarystyki na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego (1988).

1979 w Budapeszcie słuchacz rocznego studium przygotowawczego dla cudzoziemców, nast. student na Uniwersytecie Loránda Eötvösa tamże, 1980 nawiązanie kontaktu ze środowiskami antykomunistycznej opozycji demokratycznej tamże, uczestnik jej spotkań, wykładów miejscowego Uniwersytetu Latającego, 1981 współorganizator kolonii letnich dla polskich dzieci z biednych rodzin (jako gest poparcia dla „S” ze strony Węgrów) we współpracy z Regionem Mazowsze „S” (na koloniach tłumacz i wychowawca). VII 1981 zatrzymany przez węgierską służbę bezpieczeństwa, deportowany z Węgier za „działalność antypaństwową”. Po powrocie do Polski przyjęty na UW po rozmowie z jego rektorem Henrykiem Samsonowiczem; w czasie jesienno-strajkowego 1981 członek Uczelnianego Komitetu Strajkowego, delegowany z Wydz. Neofilologii, od 1981 redaktor, autor (ps. Wiesław Szukalski) w dwumiesięczniku „Obóz” (m.in. przekazywanie i tłumaczenie informacji na Węgry i stamtąd).

Po 13 XII 1981 krótka współpraca z miesięcznikiem „Niepodległość” (autor art. i okazjonalnie uczestnik organizowania kolportażu tego miesięcznika), 1982 z grupą kolegów drukarz i kolporter w Warszawie ulotek, m.in. informujących o planowanych audycjach Radia „Solidarność”, redaktor pisma „Obóz”, współtwórca i redaktor miesięcznika „Biuletyn Informacyjny Obozu”, inicjatywy informacyjnej, dostarczającej wiadomości zagraniczne na potrzeby redakcji pism drugiego obiegu.

W l. 80 jeden z pośredników w kontaktach opozycji polskiej i węgierskiej, organizator przerzutu wydawnictw niezależnych

Miejsce urodzenia Chorzów

Data urodzenia 24-01-1960

Hasło wydrukowane w **Tom IV**

między Polską a Węgrami, akcji zbierania podpisów pod wspólnymi oświadczeniami działaczy opozycji (np. 23 X 1986 w 30. rocznicę rewolucji węgierskiej przedstawiciele Węgier, Polski, NRD, Czechosłowacji), 1987 autor, redaktor w dwutygodniku warszawskiej SW „Horyzont”, publikacje pod różnymi ps. (m.in. Wiesław Szukalski, Piotr Skuba, Wiesław Miś, Witold Szumiej, Kazimierz Bielski) i pod własnym nazwiskiem: teksty w prasie podziemnej i emigracyjnej, m.in. w „Obozie”, w paryskiej „Kulturze”, „Niepodległości”, w „Tygodniku Mazowsze”, w miesięczniku „Vacat”, w pismach opozycji studenckiej. 1984–1985 przew. Zarządu Samorządu Studentów UW, zaangażowany w akcje protestacyjne przeciwko nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym (22 V 1985 organizator wiecu protestacyjnego na UW), po delegalizacji dotychczasowego samorządu 1985 założyciel i redaktor miesięcznika studentów UW „Refleksy” (m.in. z Pawłem i Anną Chachulskimi, Tomaszem Wiścickim, Markiem i Magdaleną Dutkiewiczami), współorganizator ogólnokrajowej sieci kolportażowej pism studenckich i międzyuczelnianych spotkań działaczy studenckich, wywodzących się ze struktur samorządowych zlikwidowanych ustawą o szkolnictwie wyższym z 1985. Od 1986 uczestnik działalności „S” Polsko-Czechosłowackiej, na jej użytek udostępnił swój adres jako punkt kontaktowy, przedstawiciel „Biuletynu Informacyjnego Solidarności Polsko-Czechosłowackiej” w Warszawie (od nr. 7), wiosną 1988 w okresie strajków, na prośbę Jacka Kuronia, udostępnił swój numer telefonu na potrzeby „S”, zbieranie informacji i przekazywanie ich korespondentom zachodnim oraz polskim stacjom radiowym na Zachodzie, 1988–1989 uczestnik Serwisu Informacyjnego „S” (m.in. z Robertem Bogdańskim, Piotrem Niemczykiem, Barbarą Hrybacz), 1989 m.in. relacjonowanie negocjacji Okrągłego Stołu dla BBC, RWE, Głosu Ameryki i innych.

1988 współzałożyciel i redaktor Wschodnioeuropejskiej Agencji Informacyjnej powstałej z rozszerzenia aktywności krajowej SIS (m.in. z Piotrem Niemczykiem, Anną Morawiecką, Jarosławem Brodą, Robertem Bogdańskim, Robertem Kozakiem; w Czechosłowacji: Petr Pospíchal i Petr Uhl; na Węgrzech – Géza Buda; w Rosji – redakcja „Express-

kroniki” Aleksandra Podrabinka; na Litwie – Służba Prasowa Sajudisu).

II 1989 (m.in. ze Zbigniewem Janasem, Jackiem Maziarskim), współorganizator spotkania założycielskiego Solidarności Polsko-Węgierskiej.

1990 członek ROAD, 1989–1991 dziennikarz Sekcji Polskiej BBC, 1991–2001 „Gazety Wyborczej”, od 1999 jeden z rzeczników „S” Polsko-Czesko-Słowackiej, 2001–2012 w „Newsweek Polska” (pocz. szef działów Społeczeństwo i Publicystyka, 2007–2009 z-ca redaktora nac., 2009–2012 redaktor nac.), od 2012 publicysta „Gazety Wyborczej”, od 2015 zaangażowany w Komitet Obrony Demokracji.

Współredaktor książkowej serii wydawniczej Biblioteka Obozu, m.in. tłumacz i redaktor wyboru węgierskiej publicystyki niezależnej: *Kadaryzm bez maski* (1987), noweli Zsolta Csaloga *Lajos M., lat 44* (1985), współautor (ps. Kazimierz Bielski) z Maciejem Strzemboszem i Krzysztofem Kopczyńskim książki *Gra w uniwersytet* (1986), autor *Jak feniks z butelki*. [Rozmowy z alkoholikami](#) (2000), *Selekcja* (2015).

Wyróżniony odznaką Zasłużony Działacz Kultury (2001), odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2011).

14 IX 1982–17 VI 1983 rozpracowywany przez Wydz. XIII/VI Dep. II MSW; VI 1985–1989 przez Wydz. III-2 SUSW w Warszawie w ramach KE/SOR krypt. Madziar; 1988–1989 przez Wydz. III Biura Studiów MSW.

Tadeusz Ruzikowski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)